

vi er også meget betænkelige ved at støtte det her forslag.

Kl. 15.30

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til ordføreren. Jeg giver ordet til justitsministeren.

Justitsministeren (Lene Espersen):

Nu har meget af debatten jo handlet dels om lovteknik, men også egentlig indirekte om, kan man sige, hvad begrundelsen har været for, at det her lovforslag overhovedet bliver fremsat i Folketingssalen.

Der vil jeg gerne sige og ikke lægge skjul på, at baggrunden for, at vi har valgt at komme med præciseringer på det her felt, jo er, hvad flere har været inde på, at vi lavede en voldsom strafskærpelse for år tilbage, hvor vi hævede strafferammen fra 4 til 8 år, men i den forbindelse blev det jo angivet lige så detaljeret som det, der bliver diskuteret i dag, hvordan normaludgangspunktet skulle være i forskellige typer sager.

Efterfølgende har det vist sig – og jeg bad jo Rigsadvokaten om at gennemgå de sager, der var – at der var tale om, at man fulgte den forskel, som Folketinget havde lavet, når det gjaldt sager, hvor man kører med sprit i blodet, og sager, hvor man kører særlig hensynsløst, men altså med det udgangspunkt, at man ifølge gældende lovgivning som udgangspunkt straffer det hårdere, hvis man kører med sprit i blodet, end hvis man kører særlig hensynsløst.

Der var en stor offentlig debat om, hvorvidt det var rimeligt, at man på den måde sagde, at der var noget, der var slemmere end andet. Jeg tror, det var fru Anne Baastrup, der i sin indledning redegjorde for, at det på mange måder sådan set er værre at køre særlig hensynsløst og meget ædru, end det er at have fået for meget at drikke og have glemt sin sunde fornuft.

Det var jo egentlig det, der var udgangspunktet for, at vi sagde i regeringen, at vi synes, det er væsentligt at få undersøgt, om det forholder sig således – det gjorde det så – og så tage udgangspunkt i det og sige: Vi synes faktisk, at udgangspunktet skal være det samme, uanset om man kører med sprit i blodet, eller man kører særlig hensynsløst.

Det er klart en politisk holdning, man giver udtryk for, og det er noget, man så anviser til domstolene. Men det er jo ikke sådan, at domstolene så i en konkret sag bare skal holde sig til et eller andet bestemt straffniveau. Man anviser

et normalt udgangspunkt, og så kan der være skærpene og formildende omstændigheder, ganske som vi kender det fra alle andre områder i dag.

Det synes jeg faktisk er en meget fin balance lovteknisk på den ene side og med åbne øjne at erkende, at det er Folketinget, der lovgiver og siger, hvordan vi synes, reglerne skal være ude i samfundet, herunder også på straffelovgivningsområdet og færdselslovgivningen, mens man på den anden side må give domstolene en vis skønmæssig vurdering i den konkrete sag, da der jo ikke er to sager, der er ens, og der er grænser for, hvor meget domstolene skal bindes på forhånd.

Det synes jeg vi gør ved at anvende den her lovteknik, hvor man er specifik på nogle generelle områder, men hvor man altså stadig væk overlader det til domstolene at komme med det endelige skøn. Men jeg har da noteret mig, at der er partier, som ikke bryder sig om den måde at lovgive på, og det er nok en diskussion, som fortsætter.

Så har næsten alle ordførere også været inde på, hvad det her nytter. Vi har unge mænd, der kører med 100 km/t. på steder, hvor man må køre 50 km/t., og unge mænd og unge kvinder, der kører venstre om helleanlæg og slår folk ihjel. Hjælper det overhovedet noget at skærpe straffen?

Jeg vil godt sige, at årsagen til, at vi her ændrer på anvisningerne, således at den særlig hensynsløse kørsel som udgangspunkt straffes hårdere, sådan set også er et hensyn til samfundets almindelige retsfølelse, hensynet til, at man som borger siger: Det kan da ikke være rigtigt, at en person, der fuldt bevidst drøner igennem byen, kører fuldstændig hasarderet hensynsløst, skal slippe – slippe i gåseøjne – så billigt fra det, vedkommende har begået.

Jeg synes, det er væsentligt, at retsfølelsen generelt i samfundet også bliver tilgodeset, og det er noget af begrundelsen for det her lovforslag. Det ved jeg godt at der er partier i Folketinget der ikke giver så meget for, men det er i hvert fald det, som er regeringens udgangspunkt, når man taler om, hvorfor det er så vigtigt, at man straffer på en præcis måde.

Kl. 15.35

Flere af ordførerne er inde på, hvad det så er, der virker. Hvis nu formålet er at få færre til at køre hensynsløs kørsel, hvad kan vi så gøre?

Hvorvidt strafskærpelse har en præventiv effekt er i hvert fald noget, jeg har afholdt mig fra